

Karty parkingowe a prawa nabyte

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 25, listopad 2017 20:34

Marcin Maksymiuk

Odśrody: 1950

23 października 2013 r. znowelizowano ustawę - Prawo o ruchu drogowym w zakresie dotyczącym kart parkingowych przysługujących osobom niepełnosprawnym.

Intencją ustawodawcy było przede wszystkim wyeliminowanie nadużyć związanych z posługiwaniem się owymi kartami przez osoby nieuprawnione i ułatwienie korzystania z uprawnień osobom niepełnosprawnym. Realizacji tego celu w szczególności miały służyć środki w postaci zaostreżenia kryteriów wydawania kart oraz weryfikacja dotychczas wydanych kart. Przyjęto radykalne rozwiązanie polegające na unieważnieniu ex lege wszystkich wydanych kart parkingowych, łącznie z kartami wydanyymi bezterminowo. W myśl art. 6 ustawy nowelizującej karty parkingowe wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowały ważność do dnia określonego jako data ważności karty, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2015 r.

Przed nowelizacją karta parkingowa przysługiwała osobie o obniżonej sprawności ruchowej; kartę wydawał obligatoryjnie starosta na podstawie wydanego przez zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności orzeczenia o niepełnosprawności, o stopniu niepełnosprawności oraz orzeczenia o wskazaniach do ulg i uprawnień.

Nowelizacja na nowo określa i zawęża krąg uprawnionych - są to osoby o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, o ile mają znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Z punktu widzenia zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej i twierdzeń zawartych w jej uzasadnieniu, rozważyć należało, czy nowelizacja w dostatecznym stopniu zabezpiecza interesy dotychczasowych "legalnych" użytkowników kart parkingowych, którzy korzystali z nich z powodu występujących u nich schorzeń utrudniających normalne funkcjonowanie w społeczeństwie, wymagających zapewnienia im odpowiedniej możliwości korzystania z samochodów czy innych pojazdów mechanicznych w zakresie większym niż pozostałych uczestników ruchu drogowego i czy nie powoduje u nich nadmiernej dolegliwości.

Ustawodawca zastosował bardzo długi okres vacatio legis, początkowo do 30 listopada 2014 r., a później na skutek nowelizacji z dnia 10 października 2014 r. okres ten wydłużył jeszcze do 30 czerwca 2015 r. Okres ten należy uznać za całkowicie wystarczający do podjęcia działań zmierzających do uzyskania nowego orzeczenia przez osoby, które nie spełniały kryterium z art. 6 ust. 2 ustawy nowelizującej i nie mogły uzyskać automatycznie karty parkingowej na podstawie dotychczasowego orzeczenia o niepełnosprawności.

Zastosowane w art. 6 ust. 2 kryterium zwalniające: "Osobom zaliczonym do znacznego stopnia niepełnosprawności, posiadającym ważne orzeczenie wydane przez powiatowy zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności i mającej przyczynę niepełnosprawności oznaczoną symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna), zawierające wskazanie o spełnieniu przesłanek uprawniających do uzyskania karty parkingowej na podstawie przepisów dotychczasowych - kartę parkingową wydaje się na podstawie tego orzeczenia" jest adekwatne do aksjologicznie wywiedzionego celu nowelizacji i pozwala na weryfikację dotychczasowych uprawnień do kart parkingowych z poszanowaniem praw "słusznie nabytych", a więc nabytych na podstawie orzeczeń wskazujących na występowanie u posiadacza karty schorzeń dysfunkcyjnych utrudniających funkcjonowanie społeczne.

Jednocześnie kryterium to nie wyklucza możliwości ubiegania się o kartę parkingową na nowych

Karty parkingowe a prawa nabyte

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 25, listopad 2017 20:34

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 1950

zasadach dla osób, które z różnych względów w posiadanym orzeczeniu nie miały - tak jak w przypadku skarżącego kasacyjnie - wyraźnego wskazania tego rodzaju dysfunkcji.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2017 r. I OSK 628/17

Źródło: [CBOSA](#)